

stat som den principale og kun knyttet en Ølstat dertil for et ringere Beløb; eller ogsaa have de fra den Tid af stillet Fordringen om en Nedgang af Toldindtægterne op som det første og kun for saa vidt som der ikke var tilstrækkeligt gjort Regning paa en Ølstat. I den Henseende gaa de ærede Forslagsstillere aldeles stik imod, hvad der hidtil har været Grundtanken i dette Tings Bestræbelser med Hensyn til Toldreformen. Men disse Forsøg, som ere gjorte fra de ærede Medlemmer paa at vise, at de staa nogenlunde paa det samme Standpunkt som hidtil og at f. Eks. jeg ikke staa paa det samme Standpunkt som hidtil, have som Følge deraf maattet faa et ejendommeligt Udfald. Naar saaledes det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) oplyste os om, at Udvalget eller i alt Fald den Del af Udvalget, som jeg hørte til, foreslog en Nedsættelse af Sukkerafgiften af 400,000 Kr. og stillede Forslag om en lige saa stor Ølstat, som vilde indbringe omtrent 400,000 Kr., vil jeg gøre opmærksom paa, at disse to Ting netop ikke vare satte i Forbindelse i den Betænkning, som han sigtede til. Den Betænkning gif ud paa følgende. Det samlede Venstres Flertal opstillede Fordringer om en Nedgang af omtrent 2 Millioner Rigsdaler, hvoraf 400,000 skulde dækkes ved en Ølstat og Resten, omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill., skulde dækkes ved en Formue- og Indkomststat. Men i dette var Millioner Kroner var der ikke nogen Nedsættelse af Sukkerafgiften. Udvalgets Venstremedlemmer, hvortil jeg hørte, foreslog desuden, at der skulde finde en Nedsættelse af Sukkertolden Sted, som svarede til Krigsstatens Beløb, hvilken vilde andrage omtrent 400,000 Kr., og som Kompensation herfor anbefalede vi en Forhøjelse af den foreslaaede Formue- og Indkomststat med henved $\frac{1}{2}$ Mill., saaledes at den vel blev hen mod 2 i Stedet for $1\frac{1}{2}$ Million. Naar man vil fremstille dette, skal man ikke stille disse to Ting sammen og sige: 400,000 Kr. Ølstat og Ophævelsen af 400,000 Kr. Sukkerafgifts Ophævelse staa sammen i samme Betænkning, og saa stifte det i hinanden og lade det hænge sammen. Nej, det gør det netop ikke. Man skal give en klar og rigtig Fremstilling deraf, naar man vil beraabe sig paa sigt. Nu vel, det ligger jo overordentlig langt tilbage i Tiden og betegner jo ikke det senere Standpunkt af to Grunde. For det første fordi vi ere komne bort fra Fordringen om en Formue- og Indkomststat. Denne Fordring blev kun fastholdt saa længe som Finansernes Tilstand ikke gjorde det muligt at afsætte noget Beløb, men allerede 2—3 Aar efter,

da vi havde Toldloven under Behandling i 1874—75, mente vi at kunne se bort fra Kompensation for 2 Millioner Kr. og vi vare lige paa Nippet til at opnaa det, dersom den daværende Konsejlspræsident og Finansminister Fommesbech ikke var bleven syg i alle Henseender — lad mig udtrykke mig saaledes — hvilket jo forøvrigt vil findes tilstrækkelig oplyst i Indledningen til den Betænkning, som da blev afgivet. Alle de Gange, Toldloven efter den Tid har været til Behandling, har Fordringen om en Nedgang svarende til Krigsstatens Beløb været stillet op som Nr. 1, og enten har man søgt at indskrænke Nedsættelsen dertil, eller ogsaa har man stillet en Ølstat op som subsidier Dækning, eller til Dækning af Restbeløbet. Eller endelig har man ogsaa opstillet en dobbelt Række af Nedsættelser, af hvilke den ene skulde træde i Kraft straks, og den anden efterhaanden som Indtægterne stige paa Grund af Tidens forventede Fremgang eller paa Grund af Nedsættelsernes Virkning. Men under alle disse forskellige Former er aldrig nogensinde Sukkerafgiftens Ophævelse, ja, ikke en Gang dens Nedsættelse, bleven stillet i første Række før i den sidste Betænkning, og da havde jeg i mit Forslag foreslaaet, ikke at den skulde stilles i første Række; jeg havde foreslaaet, at den skulde stilles alene subsidiært, saaledes at de Nedsættelser, jeg foreslog, skulde træde i Kraft straks og ikke kompenseres, idet de skulde gaa op mod Krigsstatens Beløb, men naar en Ølstat blev indført senere, skulde der ske en Nedsættelse i Sukkertolden med 40 pCt. Jeg tror ikke godt, at dette kan tages til Indtægt mod mig, saaledes at man kan sige, at jeg har været inde paa de Herrers Tanke. Jeg har for det første ikke derved været inde paa ganske at ophæve Sukkertolden, og for det andet er det en langt mindre Ølstat, og begge Dele ere kun stillede i anden Række, men det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm), som den Gang var Formand for Udvalget, samt de øvrige Medlemmer af Udvalget bleve under Sagens fortsatte Behandling enige med mig om, at vi stillede meget større Fordringer paa alle mulige andre Punkter og indskrænkede vore Fordringer med Hensyn til Sukkeret til det halve af, hvad jeg havde foreslaaet. Det Standpunkt indtog det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds for $1\frac{1}{2}$ Aar siden, vil det ærede Medlem nu hævde, at det er mig og ikke ham, der har forandret Standpunkt, saa forstaar jeg ikke det Standpunkt. (Berg) Det gælder ogsaa det ærede Medlem for